

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

20. Aarg. Nr. 17.

Den 1. Juni 1871.

Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Den 41de Aarsconference i Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige,

afholdt i Salt Lake City den 6te April 1871.

(Fra „Deseret News.“)

Paa Grund af Foraarets sildige Komme og den deraf forøgede Trævlhed med Foraarsarbeidet var der iaar ikke kommen saamange Hellige fra Landet til Conferencen som sædvanlig, og Forsamlingerne vare derfor ikke ret talrige for Lørdagen den 8de. Søndagen den 9de anslog man de Tilstedeværende til 10 a 11,000.

Præsident George A. Smith åbnede Mødet med nogle indledende Bemærkninger; hentydede til de Forsølgelser og Lidelser, vor Kirke havde gennemgaaet siden dens Organisation; omtalte vor Ankomst hertil og det storartede Arbejde, vi have udført her og sagde, at vi vare Civilisationens Førtropper i det store Vesten. Alt dette er nu historiske Fakta. I denne Conference ville Taler blive holdte af Apostlerne og andre Vidner; ligeledes ville adskillige Forretnings-

sager blive behandlede, hvoriblandt Tempelarbeidet, Tienden og Anlæggelsen af en Jernbane sydpaa. Denne Bane vil være til stor Lettelse for Transporten af Byggemateriel til Templet. Opførelsen af et Tempel i St. George vil rimeligvis ogsaa blive drøftet. Tiden vil komme, da hver Stav af Zion vil have sit Tempel. Paa Grund af Præsident Eldredges daarlige Helbred bliver det nødvendigt at bestikke en Anden til at afløse ham, som Bestyrer af den Europæiske Mission, og da Ældste W. W. Cluff sandsynligvis ogsaa vil blive kaldt hjem iaar, vil En blive besticket i hans Plads som Præsident over den Skandinaviske Mission; dog vil der ikke blive udsendt mange Missionærer i denne Conference. Vi ønske at see dette Tabernakel fuldt af Hellige i disse Dage, der er Plads nok. Dernæst drøede han ved Ratio-

nernes nuværende Tilstand og bar Vidnesbyrd om det Sidste Dages Værk.

Ældste Dr. Jon Hyde sagde, at da Beirliget i længere Tid havde været uskiftet til Foraarsarbejde, var Travlheden paa Landet saameget større nu, hvilket gjorde, at denne Conference maaskee ikke vilde blive saa godt besøgt som ved tidligere Leiligheder; men enten der kommer Faa eller Mange, kunne vi nyde Betsignelser, hvis Herrens Aand blev udgydt over os. Han oplæste derpaa Davids 18de Psalmes fra det 25de Vers, og talte derpaa endeel om den Almægtiges Miskundhed samt viste, hvorledes hver Mand og Kvinde skulde øve denne Egenskab under alle Kaar i Livet. Hentydede til Menneskets evige Natur og Varigheden af alle Evangeliets Ordinancer, jernemmelig omhandlende Hægtefædet. Talte ligeledes om den almindelige Opposition mod Guds Værk og yttrede som sin Mening, at Mange gøre det i deres Hjertes Oprigtighed paa Grund af de forskjellige Standpunkter, hvorfra de betragte det Sidste Dages Værk; saadan Oprigtighed gjør dem imidlertid mere Skade end Gavn. Hentydende til dem, der kæmpe mod Polygami, sagde han: hvor mange af disse ivrige Modstandere tør sige for Guds Domstol: her er min Hustru og mine Børn, hvem jeg har æret, anerkjendt og underholdt? De allerfleste vilde blive nødte til at skjule deres Ansigt med Skam. Formanede de Hellige til omhyggeligt at holde Guds Bud; hvis de gjøre det, ville de opleve at see deres Fjender ydmygede i Støvet. Han haabede, at der vilde blive en god Høst iaar, saa Tiende og Offer kunde rigelig tilflyde Herrens Forraads-huus.

Eftermiddagen Kl. 2.

Ældste Lorenzo Snow sagde, at uagtet Kirken havde gennemgaaet mange

haarde Prøvelser og de Hellige havde været mange Omkøstelser underkastede i timelig Henseende, havde dog deres Tro og Evangeliets Principer været urokkelige. Talte om de forskjellige Uddelinger, i hvilke Gud havde aabenbaret sin Villie for Menneskene og paapegede al den Modstand, Herrens Gjerning havde mødt til enhver Tid af Menneskemassen. Viste Nødvendigheden af, at Menneskene blive veiledte ved Aabenbaring og hentydede til den Hellig-Aands Gaver og Kræfter som det eneste Middel, hvorved dette Gode kunde erholdes. Ingen behøver længe at være i Tvivl om Evangeliets Sandhed, thi Herrens Tjenere erklære, at de have Myndighed til at administrere Guds Huus's Ordinancer, og at hvis Folk ville omvende sig fra deres Synder og blive døbt til deres Synders Forladelse, skulde de faae den Hellig-Aands Gave, og derved kunne de altsaa selv afgjøre, om det forholder sig saa. Dette er imidlertid bleven prøvet og beviist af Tusinder og Titusinder i forskjellige Egne af Jorden, hvilke ere levende Exempler paa Forjættelsernes Sandhed. Mange, som kunne see de gode Resultater af de Fattiges Indsamling til disse Dale, sige, at Præsident Young er en meget klogtig Mand; men disse gode Resultater skrive sig just ikke fra hans Klogt, men ere begrundede i, at den Almægtige altid inspirerer ham med den fornødne Visdom til at bestyre dette store Værk.

Biskop John Sharp sagde, at han var lykkelig ved at have annammet Saliggjorelsens Plan. Da han horte det glade Budskab, annammede han det strax; Guds Aand bar Vidnesbyrd om, at hvad han horte var Sandhed; han var dengang Arbejder i en Kulmine. Han var ingen Fjende af Menneskeslægten, og lavedes aldrig med Andre, fordi de ikke

kunde forstaae Alting i samme Lys som han; han onskede derfor at nyde den samme religiøse Frihed, han indrømmede alle Andre. Bar Vidnesbyrd om, at Joseph Smith var en Guds Profet, der gjenbragte Evangeliets Fylde; der behøves ikke stor Lærdom eller Dannelse for at forstaae Sandheden. Hentydede ligeledes til Evangeliets store Omsfang, der ikke blot sørger for de Levende, men ogsaa for de Døde.

Præsident George A. Smith gjorde atter nogle Bemærkninger. Stil-drede med levende Farver nogle af de Helliges Forfølgelser i Kirkens tidligste Dage. Paapegede de store Vanskeligheder, der vare forbundne med at bringe saa mange fattige Menneſter sammen i disse Dale i Begyndelsen. Omtalte den Hjælp, som herfra var ydet til de Fattiges Indsamling. Sammenstud i dette ædle Diemed have været temmelig begrændsede i de sidste Aar, paa Grund af Græshoppernes Ddelæggelser osv. Under denne Conference onſte vi, at Brodrene skulle overveie denne Sag og yde liberalt af deres Midler. De, der endnu staae i Gjæld til Emigrationsfondet, haabe vi, ville afgjøre deres Forpligtelser snarest mulig. Lad alle de Eldſter, som have været paa Mission, erindre deres Sedſkende i de gamle Lande.

Præsident Brigham Young gjorde nogle faa Bemærkninger. Han onskede, at alle de, der ſkulde tale i Conferencen, vilde følge de Brodres Exempel, som havde talt, nemlig at holde Taler. Han bar sit Vidnesbyrd om Sandheden og sagde, at en stor Masse onde Mander ſogte at overvælde enhver Hellig. De Hellige ſkulde imodſtaaе alle ſaadanne Indflydelser. Der findes ikke en Bidenſtab i hele Verden, uden den jo ſtabfæſter Evangeliets Sandhed, thi det indbefatter al Sandhed. Unbefalede de

Tilſtevederende Stilhed og Dørbogterne at holde Dørene lukkede.

Fredagen den 7de Kl. 10.

Eldſte William C. Staines sagde, han havde kun eet Emne at tale om, og det var Liv og Saliggjørelse, hvilket havde været hans Studium i mange Aar. Det var tredive Aar ſiden han horte Evangeliet. Den første Bøn, han horte en Israels Eldſte opſende, begyndte ſaaledes: „O, Abrahams, Iſaks og Jakobs Gud, til Dig opløſter jeg min Roſt i denne Dag.“ Han ſølte ſig overbeviſt om, at denne Eldſte i Sandhed henvendte ſig til den eneſte ſande og levende Gud, og da han ſenere horte hans Tale, var han viſ paa, at det var den Almægtiges Tjener. Tidligere har han været Methodiſt. Han lod ſig i Jobe til ſine Synders Forlæbſe og annamede den Hellig-Mand; derpaa ſøgte han efter Mandens Gaver, og Profetie om Mandtom over ham. Han blev friſtet til at troe, at det var unyttigt at have denne Gave i Centrum; han raadſøgte ſig derfor med Eldſte Lorenzo Snow i denne Anledning, og denne ſagde ham, at han endnu ſkulde ſaae Brug for denne Gave offentlig og da gjentage, hvad han havde profeteret i Centrum. Dette ſete ſenere, aldeles ſom Br. Snow havde ſagt. Eldſte Staines bar et kraftigt Vidnesbyrd om Guds Værk; han vidſte ved Aabenbaring, at Joseph Smith var en Profet og ligeledes at Guds Mand og Kraft havde hvilet paa Præsident Young fra Josephs Død indtil denne Dag. Han omtalte alle de Beſværligheder, de Hellige havde at overvinde, da de forſt nedſatte ſig her, hvilket var Alt lykkelig overſtaaet formedelt Herrens Tjeneres Ledelſe. Han formanede til forſat Agtpaagivenhed og iſær paalagde han Ungdommen at lytte til Forældres og Foreſattes Raad.

Eldste Franklin D. Richards sagde, at han horte første Gang Evangeliet blive prædiket af Præsident Young i Massachusetts; det var nu over tredive Aar siden han adled Evangeliet; ikke længe efter han havde annammet det blev det aabenbaret til ham ved Herrens Aand, at han havde annammet Sandheden. Han havde aldrig betvivlet Evangeliets Sandhed fra den Tid af indtil nu. Hans eneste Formaal i Livet var at opbygge Guds Rige. Han omtalte tillige den forestaaende store Indstrømning af Fremmede i vort Territorium, som følge af de opdagede Mineralier i vore Bjerge, samt de besynderlige Meninger, som Mange troe vi nære ligeoverfor de Fremmede. Vi nære ikke Avind mod Nogen; vi have altid ventet, at Fremmede sulde komme hertil, og vi have behandlet enhver Reisende med udsøgt Høflighed. Der kommer imidlertid Mange, hvis Sind ere fulde af Fordomme mod os, og i den udtrykkelige Hensigt at finde Feil ved enhver Ting, og naar de saa forlade os, bære de falsk Vidnesbyrd om os. Hæderlige Folk derimod ville altid tale Sandhed om os. Hentydede til Krigen og Forvirringen flere Steder i Verden og sagde, at Freden var tagen bort fra Nationerne, at sand Fred findes kun blandt de Hellige, og at Præsident Young var den største nulevende Velgjører mod Menneskene. Omtalte alle de Fristelser og Løkkelser, som sandsynligvis vilde blive indførte blandt dette Folk af de saakaldte Civiliserede, og advarede de Hellige om ikke at lade sig lede vild. Det er en stor Betsignelse for os at kunne bygge to Templer paa engang i denne Tid. Profeten Joseph sagde, at der hvilede ikke noget større Ansvar paa de Hellige end at virke for deres Af dødes Vel. Det er paatide vi ihu komme vore Forfædre, hvem vi have at takke for vor Tilværelse. Vi

haabe, at Tiende og Bidrag vilde blive rigelig ydede til dette Værks Forfremmelse. Han talte om dem, der staae i Gjæld til Emigrationsfondet, og opmuntrede dem til snarest mulig at opgjøre deres Regnskaber; ligeledes om Nødvendigheden af at yde Bidrag til de Fattiges Udfrielse. Var kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets Gjengivelse i disse Dage.

Præsident George A. Smith sagde, at de Helliges Savn og Møie med at vandre til disse Bjerge med mangelfuld Udrustning, Anlæggelsen af Byer og Settlementer osv. havde hidindtil lagt dem store Hindringer ibei en for Ungdommens Udbannelse. Skolestomindre har et Skolehuus i Almindelighed været den første Bygning, man opførte i et nyt Settlement, og man har arbejdet for Skoleunderviisningens Fremme, saa hurtigt som Omstændighederne paa nogen Maade vilde tillade. I Salt Lake og Provo vare lærde Skoler blevne oprettede, men de Forenede Staters Regjering havde aldrig ydet os nogen Hjælp i denne Henseende. Opmuntrede de Hellige til at understøtte disse Instituter ved at sende deres Børn dertil og ved deres Understøttelse sikkre deres Velsaaen. Sagde, at den bedste Anbefaling for en Lærer eller Lærerinde var en sund, moralsk Karakter, hvis Reenhed og Retfærdighed vilde have en varig Indflydelse paa deres Elever.

Fredag Efterm. Kl. 2.

Eldste John Taylor sagde, at han vilde vælge sig en Text af den engelske Kirkes Bønnebog: „Som det var i Begyndelsen er det nu, og saaledes skal det blive i al Ewighed.“ Mange vare af den Formening, at ligesom der var steet store Forbedringer i Literaturen, Kunsten og Videnskaben, saaledes burde ogsaa Forbedring finde Sted i religiøse Sager,

men Fremstridene paa Kunstens og Videnskabens Mark vedrører os kun i timelig Henseende. Hvad vi kalde Opfindelser, er kun Udviklingen af Principer, som have eksisteret evindeligt i Naturen. Mennesket var skabt i Guds Billede; han kom fra Gud og vil i sin Tid gaae tilbage til ham. Br. Taylor talte omstændeligt om Menneskets Natur og Væsen, samt om hans Forhold til Guddommen; ligeledes om hvad Menneskets Stræben og Formaal burde være, og hvilket Maal, der var sat ham. Han talte ogsaa om den Almægtiges evige Planer og Hensigter.

Ældste Joseph F. Smith sagde, at alle Sidste Dages Hellige burde ofre sig udelukkende til Guds Riges Opbyggelse; hvor ivrigt vi end arbeide for samme, hviler Resultatet i Herrens Haand. Hvad vi allerede have udrettet, er steet ved den Almægtiges Velsignelse. Vore Hjender have til forskellige Tider søgt at omfløde dette Bærk, men alle deres Bestræbelser har Gud vendt til Fordeel for os, og saaledes vil det ogsaa vedblive i Fremtiden. Han hentydede til Armeens Komme til Utah 1857 og de Goder, som tilfaldt de Hellige deraf. Skildrede Storheden af det Arbejde, der paahviler Guds Folk og formanede til at afstaae fra alle daarlige Vaner og derimod efterleve Saliggjorelsens Principer.

Om Aftenen

afholdtes et Præstedømmemøde i det gamle Tabernakel, hvor mange fortrinlige Lærdomme bleve givne; fornemlig drøftede man den bedste Maade, hvorpaa Tempelarbejdet kunde fremskyndes her i Byen.

Ældsterne George N. Cannon og Orson Hyde, og Præsidenterne Daniel H. Wells og Brigham Young førte Ordet.

Lørdag den 8de Kl. 10.

Ældste George N. Cannon læste en Part af 1 Kron. 17de Kap., begyndende med det 3die Vers, hvorefter han i et mæsterligt Foredrag skildrede Nødvendigheden af at bygge Templer for Herren. Anførte, hvor ivrigt David i gamle Dage ønskede at opføre et Tempel for Herren, samt Aarsagen hvorfor Gud ikke vilde tillade ham at gjøre det, men derimod overdrog det til Salomon. Der er intet andet nulevende Folk paa Jorden, som ønsker at bygge Templer for den Allerhøjeste, end de Sidste Dages Hellige, hvor hans Almagt kan aabebares og det evige Evangeliums Ordinanancer blive forrettede. Han talte om de Templer, som vare opførte paa Steder, hvor de Hellige vare fordrevne fra, og om de Velsignelser og Begavelser, man der havde nydt. Saadanne Velsignelser kunne kun erholdes i et Huus, der var bygget ene og alene i den Hensigt. Guds Tjenere længes meget efter at faae Templet i denne By fuldendt. Hvis de Hellige vilde troligt betale deres Tiende, vilde det ikke være vanskeligt at faae det færdigt. Mange havde været forsømmelige i denne Henseende, men nu kunde de faae Leilighed til at oprette deres Sløvhed. Naadiste, at forøget Kraft vilde blive Israels Ældster tildeel, hvis Templet var istand; dette have vi bragt i Erfaring i Fortiden. Nøglerne, Gaverne og Kræfterne erholdtes paa denne Maade, kunne de Hellige takke for deres mirakuløse Frelse mangan Gang, naat de vare omringede af Fjender paa alle Kanter, uden nogen Udsigt til Redning. Hvis det skal opfyldes, at „Guds Tabernakel skal være blandt Menneskene,“ og at den Herre Gud skal pludselig komme til sit Tempel, saa maae vi opføre et for ham. Han omhandlede dernæst Ordinancerne

evige Bestaafenhed og viste, at de vare absolut nødvendige til at binde Mennekeslægtenes forskjellige Led sammen, saavel mellem de Levende som de Døde.

Elbste Charles W. Penrose mindebe om den Glæde, der havde fylbt enhver Helligs Bryst i hele Verden, da det blev dem meddeelt, at de havde Ret til at bygge et Tempel til Guds Navn. Hentydede til de gamle Profeters Forudsigelser om Tempels Opførelse i de sidste Dage. Vor Nedsættelse i disse Dale har opfyldt disse Profetier forsaavidt, men der staaer endnu et umaabeligt stort Arbejde tilbage for os at udrette, hvoraf Templers Opførelse er en af de vigtigste Parter. Herren kræver af os nu, at vi skulle bygge ham et Huus, ikke til hans Gavn, men til vort eget. Efter at have paapeget, at Præstedømmet var den eneste Kanal, gennem hvilken himmelsk Kundskab kunde erholdes, har han Bidnesbyrd om Evangeliets Gjengivelse i disse Dage samt at Guds Kraft hvilede paa Præsident Young og hans Medforbundne.

Elbste George N. Cannon foreslog Kirkens Auctoriteter til Opholdelse, hvilke eenstemmigt anerkjendtes. Derefter oplæste han Navnene paa nogle Brødre, som vare kaldte til at gaae paa Mission til Europa, hvoriblandt Elbste Albert Carrington til at afløse Præsident Horace S. Eldredge, og Biskop K. Petersen til at afløse Præsident W. W. Cluff.

Elbste Albert Carrington talte om Hensigten med Menneskets Tilværelse paa Jorden; paaviste det Laabelige i at Menneskene tilegne sig Wren for Opdagelser og Opfindelser, hvis Principer have været til evindeligt. Skildrede de menneskelige Regjeringers Ubestandighed og sammenlignede dem med Guds Regjeringsform, der er grundet paa Aabenbaringens evige Klippe; af sidstnævnte Art er det Rige, som de Sidste Dages

Hellige søge at oprette. Fremhævede det Uforstandige hos mange Menneker at ville paatvinge Andre deres Meninger og Tveer med Magt.

Præsident Brigham Young sagde, at hvad der forarger Verden meest med Hensyn til Mormonismen, var den Enighed, som herster blandt de Sidste Dages Hellige; sagde, der var intet Ondt i, at et Folk var forenet. Vor Religion er sand, og vi elste den; vort Formaal er eet, og vi stræbe efter det; dette er Grunden til vor Enighed; der er ingen Forvirring eller Tvist i Guds Huus; der herster ingen Tvivl i denne Sag. Han dvælede i længere Tid ved Frelsningsplanens omfattende Natur. Hans Tale blev ordret nedskrevet og vil snart blive trykt.

Søndag den 9de Kl. 10.

Elbste Joseph Young, sen. glædede sig over at være Medlem af Jesu Christi Kirke; formanede til Ydmyghed, Forsonlighed og Overbærenhed; vidnede om Evangeliets Sandhed og Joseph Smiths guddommelige Kald; omtalte nogle af de Trængsler, de Hellige havde gennemgaaet; hentydede til sin Mission til Europa og sin eiendommelige Sindsstemning ved at være fjernet saa langt og saa længe fra sin Familie og sine Venner; skildrede Englands overdaadige Luxus og dets grændselose Armod og Nød; beskrev de Helliges fortrykte Kaar i Verden og opmuntrede Folket til at yde liberal Hjælp til deres snarlige Udfrielse.

Elbste Orson Pratt paaviste, at ingen af Himlens Betsignelser kunde opnaaes uden ved streng Lydighed. Syndsforladelse kan kun erholdes ved Tro, Omvendelse og Daab, og den Hellig-Aand kan kun erholdes ved Haandspaalægelse, og disse Ordinancer kunne kun forrettes af Mænd, der have Fuldmagt fra Gud.

Talte om de herlige Forjættelser, som vare givne de Rene af Hjertet; sagde, at naar et Huus blev opført til Herrens Ære, og det ikke blev bestemt, havde han lovet, at hans Herlighed og Kraft skulde hvile over det, og at han selv vilde besøge sine Tjenere deri. Hentydede til de Betsignelser, som vi havde nydt i Kirkløds Tempel, og sagde, at den Dag vilde komme, da alle de Rene af Hjertet, som monne betræde Templet i Bjergenes Toppe, skulde see Guds Ansigt. Anførte mange Profetier, vedrørende Tempelens Opførelse og Rytte i de sidste Dage.

Eftermiddag Kl. 2.

Widste Albert Carrington var taknemlig for, efter et kort Ophold hjemme, atter at skulle gaae ud i Verden og virke for Guds Riges Fremme. Der er mange Hellige i Europa, som fortjene at blive udfrie, men stor Omhu burde iagttages i vore Bestræbelser at hjælpe de Fattige. Mange herhjemme strive til Missionspræsidenterne om at hjælpe denne eller hiin ud og lover at betale Udlægget her. Saadanne Breve vil der ei blive taget Hensyn til. Valutta kunde ligesaa gjerne indbetales først som bagefter. Mange i Europa havde sammensparet endeel til deres Emigration og behøvede kun Lidt tilhjælp. Dødele visse Widster, som paa deres Missioner havde laant Penge af deres ubemidlede Sødskende, med Løfte om at tilbagebetale dem strax, naar de kom her, hvilket ofte ikke var skeet.

Widste George D. Cannon oplæste Navnene paa flere Brødre, som vare bestillede Mission til Europa, for hvilke eenstemmigt Votum afgaves.

Præsident Brigham Young sagde, at han havde flere Sager at berøre. De Widste skulde døbe hvemsomhelst, der forlangte Daab, selv om de

ansaae dem for uværdige, for at deres Klæder kunde være rene for deres Medmenneskers Blod. Mange annammede Evangeliet, fordi de vide det er sandt, men ikke alle Saadanne have Evangeliets Kjærlighed i deres Hjerter. Udtalte sin Glæde over at arbejde for denne Gjerning, thi han søgte altid at holde sin Sambittighed reen og overlod Resultaterne i Guds Haand; raadede Widsterne til at gjøre ligesaa. Der findes ikke noget saadant som Mirakler, uden ligeoverfor Folk, som ere uvidende om de Principer, hvorpaa de overraskende Resultater tilveiebringes, og han anførte mange Exempler paa, at de Helliges Fødemidler i knappe Tider vare blevne vedligeholdte paa en usynlig Maade. Talte skarpt imod de Widster, som havde laant Penge paa deres Missioner og siden ikke tilbagebetalt dem. Vi maae indsamle baade Gode og Onde, thi Evangeliet fanger alle slags Fisk. Det er ogsaa ligegyldigt enten de falde fra, naar de komme her, eller ikke. Gjorde en kraftig Opfordring til de Hellige at være gavmilde til Emigrationen iaar. Hentydede til Begejstringen for Guldminerne og raadede Alle og Enhver til ikke at søge til Advokaterne for at faae mulige Tvistigheder afgjorte, da de kun spille Tid og Penge derved. Nogle søge at leve af deres Snuhed istedetfor af deres Arbejde; saadanne Folk ere unyttige for Samsundet. Fremhævede Forskjellen mellem sand og falsk Dannelse, og viste hvorledes formuende Mænd kunde gjøre sig til Menneskeslægtens Velgjørere. Raadede Brødrene at tage Arbejde hos Kapitalisterne, der muligvis vilde komme hertil og drive Minerne. Sagde, at Mange havde været forsømmelige med at betale deres Tiende; de, der havde været punktlige i dette Stykke, vare netop iblandt de Fattige og

ikke iblandt de Rige. Hans Foredrag var beltalende, kraftigt og særdeles opbyggende og vil om søie Tid blive trykt i „Deseret News.“

Conferencen sluttedes med Taksigelse af Præsident B. Young.

John Nicholson,
Skriver.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Juni.

Fra „Millennial Star“ optage vi Følgende om

Templers Opførelse.

En af de interessanteste Sager, som omhandlede i sidste Conference i Salt Lake City, dreiede sig om Opførelsen af Tempel for Herren. Der er intet Tempel bleven bygget til hans Navn i mange Aarhundreder, forend de Sidste Dages Hellige begyndte derpaa. Kathedralet, Kirker, Kapeller, Forsamlingshuse osv. findes i tusindvis, opførte til en eller anden Helgens Ære, men intet er bygget til Herrens Navn i hele Christenheden, saavidt vi vide. De Sidste Dages Hellige ere imidlertid ikke af Verden og have ikke isinde at følge dens Skikke, betræffende Opførelsen af Gudsdyrkelseshuse, ligesaa lidt som i andre Henseender, medmindre dens Vedtægter skulde være uovertræffelige i Godhed og Værd, hvilket er høist sjældent Tilfældet.

Hvad ere da Templerne til? Et Tempel er et Herrens Hus, hvori han kan aabenbare sin Almagt, et Hus, hvor han kan belære sit Præstedomme, hvor Ordinancer kunne udføres til Frelse for Levende og Døde, hvor Daab, Ægtevielse, Ordinationer, Vefeglinger og Begavelser kunne forrettes, og alle de høiere Anordninger, vedrørende den celestiale Tilværelse, udføres.

Mange Templer ville blive opførte i disse sidste Dage, eftersom eet vilde være utilstrækkeligt for Udførelsen af alle de Ordinancer, som ere nødvendige til Frelse og Opførelse for de Levende saavel som for dem, der døde uden Kundskab om Evangeliet, medens de vare i Kjød.

Det vil derfor være alle de Hellige en stor Glæde at høre, at Kirkens Autoriteter i Zion have besluttet at fremskynde med Kraft Arbeidet paa Tempel i Salt Lake City, samt at der om kort Tid skal paabegyndes et nyt i St. George i det sydlige Utah, omtrent 75 danske Mil fra Salt Lake. Grunden til eet Tempel er lagt i Independence i Jackson County, Missouri; et andet er bleven opført i Kirksland, Ohio, hvilket endnu eksisterer; eet blev paabegyndt i Far West i Missouri; eet er bleven bygget i Nauvoo, Illinois, som blev vanhelliget og ødelagt af Bobelen; det femte er endnu under Arbeide i Salt Lake City og det sjette agtes paabegyndt i St. George anstundende Efteraar.

Maa Herrens Velsignelse hvile over disse Bestræbelser for at bygge Huse

til hans Navns Ære, og maa Tiden inartlig komme, da hele Amerika kan blive opfyldt af Templer og hans Rige herse over hele hiint herlige Land, medens hans Billie steer paa Jorden som den steer i Himlen.

Embedsmændenes Overgreb i Utah.

• Følgende Artikel er en Korrespondance til „Denver Tribune“ i Colorado fra en Fremmed, som en Tid opholdt sig i Salt Lake City, og viser, hvorledes respektable Folk udenfor vort Samsund betragte de juridiske Krænkelser, der tilføies os som et Folk.

„Regjeringsembedsmændene her i Byen have fortiden rodet sig godt ind i deres eget Garn. Overdommer McKean, som præsiderer over dette Distrikt, indbildte sig nok, at han var Hoved i en Føderationsret, og forlangte Edsvorne indkaldte som Forenede Staters Grand- og Petit-Juryer, hvilke han vilde skulde forhøre og domme alle Misdædere mod Territoriets Love. Vidner bleve indkaldte, Omkostninger paadragne og Regninger over samme sendte til Washington, hvor de desværre bleve forkastede paa Grund af, at Retsforhandlingerne vare lovstridige, og Overdommerens Kjendelser erklæredes ugyldige.

Det forekommer mig, at alle Embedsmænd, som sendes hertil, ere af den Formening, at deres Kald bestaaer i at forbedre dette Folks Sæder, og de paa- staae aabenlyst, at det blev dem paalagt i Washington, at de skulde bruge deres Myndighed til at undergrave de mormoniske Ypperstepræsters Indflydelse. Der er ingen Embedsmand paa Jorden, hvis Kald har mindre med Politiken at bestille, end en Dommer; hans Opgave er simpelthen at haandhæve Loven for Alle

og Enhver, som Syndere og Hellige uden Forskiel. Overdommer McKean maa være en Døsmer, naar han kan tale om sin „politiske“ Opgave her i Territoriet, og de, der troe paa saadant Nonsens, ere neppe et Haar bedre.“

Korrespondenten synes ikke at være meget indtaget for Mormonismen, ei heller en bitter Hader af den, at domme efter følgende Part af hans Brev.

„Jeg har ingen Fordom imod deres Religion. Mæssen af Folket synes at være sin Tro oprigtig hengiven. De ere punktligt i Opfyldelsen af alle deres religiøse Pligter og møde regelmæssigt til Forsamlingerne; de offte rigeligt af deres Indkomster til Evangeliets Udbredelse. De sende deres Missionærer til Jordens fjerneste Egne og indsamle baade de Blinde og Lamme til deres Zion. Dette koster Penge, men de yde disse frivilligt; man maa troe, at de ere overbeviste om deres Religions Sandhed. Deres Præster og Eldster erklære, at de vide, Gud lever og at Brigham er hans Profet. Hvorledes de kunne vide det, forstaaer jeg ikke; enten han er en Profet eller ikke, har jeg intet Middel til at udfinde og vil derfor lade den Sag berøe; men enten er han en Fanatiker, en Bedrager eller en virkelig Profet. Var han en virkelig Profet, vilde jeg næsten tilbede ham, var han en falsk en, vilde jeg hade ham, var han en Fanatiker, vilde jeg beklage ham.“

Fra „Omaha Herald“ af 31te Marts
voptage vi følgende om samme Emne:

„Embedsjægerne i Utah have sammenrottet sig for at gjendrive en Artikel, som for nylig indeholdtes i dette Blad i Anledning af Overdommer McKean's banærende Optreden i Salt Lake City, hvori de søge at forsvare Handlinger, som ligesom irue Utahsfollets Rettigheder, Liv og Frihed. Vi have ikke ifinde at understøtte en Embedsmænd i hans frække Forsøg paa at bringe et heelt Folk ind under en sekterisk Dommers knusende Hæl. De ærede Magtstranere i Utah skulle erfare, at der findes idetmindste et Blad her i Landet, som tør møde dem Ansigt til Ansigt og forsvare Mormonernes Rettigheder. Religionsfrihed er ligesaa kjær for Mormonerne som for enhver anden Sekt. Den er grundet paa Rettigheder, tilsikrede Enhver i dette frie Lands Grundlov, og hvis det skal lykkes Vilkaarlighed, Lovfordreielser og gemeen Sammenfværgelse at kuldfaste den i Utah, kunne de samme Midler ogsaa kuldfaste den andre Steder. Men Lidenkab, Had, Forfølgelse og Lovløshed kan ikke omstøde den høiere Lov, hvorpaa vore frie Institutioner ere byggede. Trefindentype Tusinder Mennesker i Utah og mange Tusinder udenfor samme ere ligesaa overbeviste om deres Religions Sandhed, som Methodisterne, Presbyterianerne, Kvækerne og andre Sekter ere om deres, og herpaa grunde vi hele vort Argument. Vi ville ikke drøfte Mormonismens Fortrin og Mangler. Polygami er efter vor Formening et stort Onde, men 60,000 Mennesker, som have forvandlet Orkenen til en Have, troe det Nodsatte. Dette have de Ret til, og ingen fanatisk Dommer har Magt til at berøve dem denne guddommelige Rettighed, uden groveligen at krænke de Forenede Staters Grundlov.

„Men man paaستاar, at Mormo-

nerne trodse de Forenede Staters Myndighed. Dette er ligesom Usandhed, medmindre Anklagen gjælder de lovstridige Forholdsregler, som Federaldommerne onste at sætte i Kraft deroppe; men Mormonerne ere villige til at underkaste sig endog saadanne Love, hvis det blot maa tillades dem at appellere til høiere Retter. Enhver Mand, som siger Andet, er en ritterlig Dagvasser af det meest sandhedskjærlige og moralste Folk, vi nogenfinde have kjendt.

„The Herald“ onsker at forsvare hvad ret er. Vi sige til alle Mennesker, at hvis Mormonismen kan bærde sin Plads i fri Berørelse med andre Religioner, saameget desto bedre for den, og saameget desto værre for de andre Sekter. Reformation maa tilveiebringes gennem Hjertet og Fornuften, ikke ved Vold og Rænker.“

En indflydelsesrig Herre af udstrakte Betjendtskaber i Omaha, hvor han tidligere boede, skriver fra Salt Lake City under 26de Marts til „Omaha Herald“ følgende:

„Siig til Dr. Miller, at hans Artikel om Dommer McKean's Tale til Juryn hersteds bliver hjertelig sanktioneret af de fleste Fremmede her i Byen; nogle faa understøtte Dommeren, men disse ere Mormonernes svorne Fjender.

„Hvis Embedsmænd og fornemme Privatfolk, som komme hertil, vilde passe deres egne Sager og ikke steie ud af deres regelrette Bei for at sparke til Mormonerne og Mormonismen, vilde de finde, at der gives ikke et fredeligere og omgængeligere Folk i hele Amerika, end netop de Sidste Dages Hellige. Vi kunne stille os fra dem i vore Meninger saa meget vi lyst, og de agte og ære os saa længe vi behandle dem, som vi selv onste

at blive behandlede; men de taale ikke Fornærmelser eller Domineren af Uvedkommende mere end vi. Og hvad deres Lovbryden angaaer, er det altsammen noget Opspind. Som en Regel tror jeg neppe der findes et mere lovløstigt

Folk. At der er Udflugt iblandt dem som iblandt os; vil Ingen negte; selv Brigham abbarer offentlig i Tabernaklet Hellige og Fremmede tillige imod visse uredelige Mormoner."

Correspondance.

Amerika.

Salt Lake City, den 11te
April 1871.

Præsident Horace S. Eldredge.

Kjære Broder!

Vor 41de Aarsconference sluttedes den 9de dennes. Af „Deseret News,“ som vi regelmæssig sende Dem, vil De see, at vi have haft en udmærket Conference, der overværedes af en Mængde Eldster fra alle Kanter af Territoriet, og Tiden blev benyttet paa gavnlige Maade. Nogle faa Missionærer bleve kaldte at gaae til Europa, hvilke ville afreise herfra snarest mulig. Eldste Albert Carrington er bestillet til at afløse Dem som Præsident over den Europæiske Mission; han afgaaer herfra om to Uger. Hvis Deres Helbred tillader det, ønske vi, at De bliver i Contoiret, indtil Br. Carrington er fuldstændig bleven sat ind i Forretningerne. Eldste George Reynolds fra dette Contoir (Præsident Youngs) vil ledsage ham i den Hensigt at afløse Eldste John Jaques.

Biskop K. Petersen er bleven bestillet til at afløse Præsident W. W. Cluff i Bestyrelsen af den Skandinaviske Mission. Han agter at afreise imorgen og vil ledsages af otte Missionærer for Skandinavien, Schweiz og Tydskland. Alle Missionærer, som have været fraværende fra Hjemmet i to Aar, ville blive løste

af Broder Carrington, saasnart deres Eftertrædere ere tilbørlig satte ind i Sagens Gang. De har allerede modtaget Instruxer med Hensyn til Eldsterne Barry og Lake.

Vi have ligeledes ifinde at løse en Deel af de Eldster, som kun have været ude i eet Aar, blandt hvilke her nævnes Eldsterne Neslen, Howells, Farr, Argyle, Hart, Payne og Lambert.

Siden vi sidst skrev Dem til, er en foreløbig Opmaaling foretaget af endeel af den sydlige Jernbane. Vi have ogsaa besluttet at licitere Arbeidet paa Templet og et Møde er i den Anledning berammet i City Hall idag af Steenhuggere, Murere og Andre. Vi haabe, at dette vil fremstjynde Arbeidet, hvilket end mere vil blive lettet ved Fuldbendelsen af Jernbanen, hvorved Granit kan transporteres fra Cottonwood-Bruddene.

Vi agte ligeledes at paabegynde Opførelsen af et Tempel i St. George dette Efteraar. Med dette for Dø vil al Tiende, der indkommer sydfor Beaver, blive anvendt til dette Foretagende, og anden Hjælp vil blive ydet, eftersom Arbeidet maatte kræve det. Bygningen bliver 142 Fod lang, 96 Fod bred og 80 Fod høi, opført af Granit, gibset udvendig og indvendig og vil bestaae af to Stokværk foruden Kjælderetagen.

Trods vore gjentagne Uheld med

Kornavlen i dette Territorium, vente vi, at betydelige Summer vilde blive tegnede til de fattige Helliges Udfrielse fra Babelon, men endnu vide vi ikke noget Bestemt. Eldste William C. Staines vil reise til New York om en otte Dages Tid for at slutte Kontrakt med Jernbanekompanierne osv.

Min Helbred er vedblivende god. Præs. Smith har ikke været ganske ras siden Conferencen, men er nu i Bedring. Alle Brøderne her jende deres Hilsen til Dem og ønske Dem en hurtig og behagelig Hjemreise i Forening med de øvrige Brødre.

Deres Brøder i Evangeliet
Brigham Young.

Norge.

Christiania, den 17de
Maj 1871.

Eldste B. D. Thomassen.

Kjære Brøder!

Allerede tidligere skulde jeg have strevet Dem til, men vor Tid har været saa optaget med Forsamlinger, Besøg blandt de Hellige osv., at vi ikke have haft Leilighed for nu. Vi havde en lykkelig Reise hertil og led ikke meget af Søsøge, endskjøndt det stormede godt den første Dag, vi vare ude. Vi ankom hertil Kl. 11 Torsdag Formiddag og modtoges paa Bryggen af Br. Brown og flere andre Medster.

Conferencemødet den 14de og 15de dennes afholdtes i vort nye Lokale, Østerhøusgade Nr. 27, hvor ogsaa Conferencerepræsidenten boer. Det er opført paa

de herboende Helliges Beføjning, som tidligere meldt, og Bygmesteren, Br. Ingebretth Olsen, har indlagt sig stor Ære ved dette Arbeide. Vi havde udmærkede Forsamlinger og de Hellige vare meget lykkelige; især var dette Tilfældet med Mange, der kjendte Br. K. Petersen fra hans første Besøg i Norge for sytten Aar siden. Hvilken Forsjæl mellem den Tid, da han venneløs og frændeløs ankom hertil som Bringer af Evangeliet, og ingen Sødstende sandtes til at hilse ham velkommen, og nu, da Hundreder af lykkelige Menneſker stimle omkring ham og takke ham for hans Arbeide og Trofasthed, men saaledes gaaer det alle vegne, Herrens Gjerning vøger og tiltager baade i Omfang, Kraft og Styrke, og udbreder sin gavnlige Indsydelse blandt Nationerne. Foruden Tusinder af trofaste Hellige, som ere indsamlede til Zion, er der endnu Hundreder tilbage her i Norge, som længes efter deres Udfrielse.

Br. Petersens Helbred har ikke været den allerbedste siden vi kom hertil, hvilket tilbeels har hindret ham i at nyde Besøgets Behagelighed, men han er nu i Bedring. Vi agte at tage med Jernbanen til Stockholm imorgen, og haabe at høre fra Dem ved vor Ankomst dertil.

Idag er det Norges Grundlovsdag, i hvilken Anledning Festligheder skulde finde Sted, men disse blive vistnok for endeel forpurrede af det ublide Veir, thi det har sneet hele Morgenen.

Med venlig Hilsen til Brøderne Lund og Petersen forbliver jeg Deres

Brøder i Pagten
W. W. Cluff.

Uddrag af Joseph Smiths Levnetsløb.

Marts 1842.

(Fortsat fra Side 238.)

Vi optage Følgende fra „The Advocate“ for at vise, at fordomsfrie Mænd i Josephs Dage vare af samme Ansuelser og Mening angaaende de Sidste Dages Hellige som sandhedskjærlige Folk i disse Dage ere.

„Nauvoo og Mormonerne.

Hr. Redaktør!

Da jeg fornøylig har besøgt Nauvoo, kan jeg ikke undlade at fortælle Dem, hvilken behagelig Overræstelse mødte mig der. Jeg havde nemlig formodet af hvad jeg saa ofte havde hørt sige, at jeg skulde finde en fattig, uvidende, overtroisk Befolkning, som holdtes i Tyranni af Joseph Smith, dette Folks store Profet. Men til min Forundring saae jeg istedetfor dette et forstandigt og lykkeligt Folk. Hver Mand syntes at være beskæftiget i en eller anden Næringsgreen. Jeg saae ingen Dovenskab, ingen Umoralitet, ingen Optøier — Alle syntes at være tilfredse og kun at passe sin egen Dont. Med dette Folks Religion har jeg ikke noget at skaffe; hvis de ere tilfredse med Lærdommen om ny Aabenbaring, have de jo Lov til det. Landets Grundlov garanterer dem Ret til at dyrke Gud ifølge deres Sambittigheds Bydende, og hvis de saa let kunne tilfredsstille den, bør vi, som ere af en anden Mening, ikke klage. Men jeg gjør Indsigelse imod de mange onde Rygter og falske Beskyldninger, som bestandigt blive udsprede om dem. Jeg kunde ikke see nogen Tilboielighed paa deres Side til at forstyrre Freden eller overtræde Lovene, og Alt hvad de forlange, er at nyde Lovenes Beskyttelse, som de villigt ville underkaste sig. De have maastee onde og flette

Mennester iblandt sig, men hvor finde vi et Samfund, som er fri for dem? Alligevel er jeg overbevist om, at Mormonerne som et Folk aldrig vilde træde Lovven under Fødder.

Medens jeg var i Nauvoo, havde jeg udmærket Leilighed til at see dem tilfammen; der var nemlig et Møde, hvor der var over fem Tusinde tilstede. Aldrig i mit Liv har jeg seet en Forsamling, som var saa velklædt og opførte sig saa roligt; der fandtes ingen beskændede eller uordentlige Personer iblandt dem, og Kvindernes smagfulde Paaklædning kunde ikke overgaaes af Nogen. Under mit tre Dages Ophold der blev jeg velbekendt med deres fornemste Mand, og i Særdeleshed med deres Profet, den berømte Joseph Smith. Jeg fandt dem høflige, gjæstfrie og frisindede. Joseph Smith, hvis Gjæst jeg var, behagede mig særdeles. Vore Ansuelser om Religion vare vidt forskellige, men han syntes villig til at lade mig have Ret til at beholde min egen Mening, og det forekommer mig, at vi burde lade Mormonerne have det samme Privilegium. Istedetfor den uvidende og tyranniske Lykkeridder, som jeg forventede at see, foreskild Dem min Forbauselse ved at finde en fornuftig, selstabelig og dannet Herre. I vore hyppige Samtaler gav han mig med største Beredvillighed enhver Underretning, som jeg forlangte. Han er meget agtet af Folket og har deres fulde Tillid. Han er en smuk Mand paa omtrent sex og tredive Aar, og har en meget interessant Familie. I selve Byen Nauvoo er der nu omtrent 7,000 Indbaanere; Bygningerne ere i Almindelighed smaa og vidt adspredte. Tem-

plet og Nauvoo House ere nu under Bygning; i Skjønhed, Størrelse og Barighed ville de sandsynligviis overgaae enhver anden offentlig Bygning i Staten og begge ville blive tækkede før Vinteren.

Efter Alt, hvad jeg saa og hørte, ledes jeg til at troe, at hvis ikke Mormonerne blive forstyrrede i deres fredelige Syssel, vil Nauvoo blive Vestens smukkeste og største Stad, og jeg kan ikke

indsee, hvorfor de skulde forulempes, eftersom deres hele Bandel godtgjør, at de ere gode Borgere og troe Undersaatter, og jeg haaber, at Befolkningen i Illinois vil ikke faae ifinde at forurette et Folk, hvis hele Attraa er at leve i Fred under Landets Love, og dyrke Gud under deres eget Tag.

En Sagtager. Adams County."

(Fortsættes.)

Katekismus for Søndagskolerne.

Fremstillet ved Spørgsmaal og Svar.

(Fortfat fra Side 254.)

Sp. Hvor skal det nye Jerusalem være?

Sv. I Jackson County i Missouri, i Nordamerika.

Sp. Hvilken Inddeling er der i Guds Præstedømme?

Sv. Det deles i det melchisedekke og det aaronke.

Sp. Hvilke Grader indbefatter det melchisedekke Præstedømme?

Sv. Apostler, Profeter, Patriarker, Høipræster, Halvfjerds og Elbster.

Sp. Hvilke Grader indbefatter det aaronke Præstedømme?

Sv. Biskopper, Præster, Lægere og Diakoner.

Sp. Hvem er Præsident over Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige?

Sv. Brigham Young.

Sp. Hvem ere hans to Naadgivere?

Sv. Geo. A. Smith og Daniel H. Wells.

Sp. Hvormange Apostler er der i Kirken?

Sv. Tolv.

Sp. Hvilke ere deres Navne?

Sv. Orson Hyde, Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Crastus Snow, Franklin D. Richards, George D. Cannon, Brigham Young jun., Joseph F. Smith og Albert Carrington.

Sp. Hvem er Hovedpatriark for Kirken?

Sv. John Smith.

Sp. Hvem er præsiderende Biskop i Kirken?

Sv. Edward Hunter.

Sp. Hvor blev Frelseren født?

Sv. I Bethlehem i Judæa.

Sp. Hvem var hans Moder?

Sv. Jomfru Maria.

Sp. Hvem var det, som kom til Bethlehem for at tilbede ham, da han blev født?

Sv. Tre Viismand fra Østherland.

Sp. Hvilket Tegn tilkjendegav dem Stedet, hvor han var født?

Sv. En klar, lysende Stjerne, der faldt ligeover Stedet.

Sp. Hvem døbte Frelseren?

Sv. Johannes den Døber.

Sp. Hvor blev han døbt?

Sv. I Jordans Flod.

Sp. Hvor gammel var Jesus, da han blev døbt?

Sv. Tredive Aar.

Sp. Naar kom Jøderne i babilonisk Fangenskab?

Sv. Om trent 600 Aar før Christi Fødsel.

Sp. Hvor længe maatte de forblive der?

Sv. I 70 Aar.

Sp. Hvem bortførte dem i Fangenskab?

Sv. Babilons Konge Nebucadnezar.

Sp. Hvem løslod dem af Fangenskab?

Sv. Den persiske Konge Cyrus.

Sp. Naar blev det første Tempel i Jerusalem bygget og af hvem?

Sv. 1012 Aar før Christi Fødsel af Kong Salomon.

Sp. Naar blev det ødelagt?

Sv. Medens Jøderne vare i Fangenskab, lod Nebucadnezar det overgive til Kuerne, efterat det havde staaet i 418 Aar.

Sp. Blev Tempel nogenfinde gjenopbygget?

Sv. Ja, det opbyggedes under Ledelse af Serubabel, da Jøderne kom tilbage fra deres Fangenskab, men var ikke saa storartet og pragtfuld som Salomon's Tempel.

Sp. Naar blev det serubabelste Tempel færdigt?

Sv. 516 Aar før Kristus, efterat have været under Bygning i 18 Aar.

Sp. Blev dette Tempel staaende?

Sv. Nei, det blev vanhelliget og delvis ødelagt flere Gange under de forskjellige Krige og Uroligheder, som fandt Sted.

Sp. Blev dette Tempel nogenfinde gjenopbygget?

Sv. Ja, Herodes den Store lod det ombygge efter en storartet Maalestok; det fuldenttes 12 Aar før Kristus.

Sp. Staaer dette Tempel endnu?

Sv. Nei, det blev brændt ved Jerusalem's Ødelæggelse under den romerske Keiser Titus 70 Aar efter Christi Fødsel.

(Fortattes.)

Engelens Sviften — Moderens Drøm.

(Efter det Engelse.)

Min elskede Moder, o borttør nu Taaren,
 Beklag ei din Dreng, som sin Dødstamp har stridt;
 Skjøndt fjernet fra Jorden, blandt Engle udfaaren,
 Mit Hjerte i Kjærlighed mødes med dit.

Ved Fader, som sørger saa dybt, være trøstet,
 Jeg veed hvad han føler og lider iløn,
 Thi grumt blev hans stolte Forhaabninger rystet,
 Da tidligt borttreves hans eneste Søn.

Min Søster, jeg levned, hvor elsker jeg hende!
 Paa Ombu og Trost saa uendelig riig,
 Saa venlig, saa reen, saa uskyldig en Frænde,
 Spørg hende, min Moder, erindrer hun mig?

Du undres, om jeg er lykkelig, o Moder,
 Og hvem der nu vler din dyrebare Dreng?
 Jeg nyder en Fylde af Evigheds Goder
 Og er de Uskyldiges meest hædrede Ven.

Paa Jordlivets knudrede Vei skal mit Die
 Kjærligt Dig følge, hvorhelst Du end gaaer,
 Og naar Du bli'er gammel og træt af din Møie,
 Jeg byder Dig Velkomst i Saligheds Vaar.

De Baand, os forene, i Kraft ei har Lige,
 For Kjærlighed. Intet at lølne formaaer,
 Og var jeg end kort i Forkrænkligheids Rige,
 Vi knytted et Forbund, som evig bestaaer!

Th.

Indhold.

	Side.	Side.
Den 41de Aarsconferenc i Saltis-		
staden	257.	Correspondance . . . . . 267.
Redaktionens Bemærkninger (Tem-		Uddrag af Joseph Smiths Levnetsløb
plers Opførelse)	264.	(forfat) . . . . . 269.
Embedsmændenes Overgreb i Utah	265.	Katetismus s. Søndagsstolerne (forts.) 270.
		Poesi . . . . . 271.

„Scandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned
 og faaes paa Contoiret i Lorenzengade Nr. 14 1ste Sal tilbensire og
 paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af M. W. Cluff.

Erst hos F. C. Borchg.